

Düşmanları bile tasdik ediyor

Bir hakikatin en güçlü delillerinden biri şudur: Onu sadece dostları değil, **düşmanları bile kabul eder.**

Hiz. Muhammed (s.a.v) hakkında yapılan değerdendirmelere bakıldığında bu durum açıkça görölür. Onu övenler sadece Müslümanlar değil; farklı dinlerden, farklı költürlerden, hatta inançsız kişiler bile onun büyüklüğünü teslim etmiştir.

“Tarihteki yüz büyük insan” adlı kitabıyla bütün dünyada yankılar uyandıran Amerikalı bilim adamı **Prof. Michael Hart**, kitabının ilk yayınlandığı tarihten on yıl sonra Kahire’de katıldığı bir ödöl töreninde sorulan: “Kitabınızın yayınlanmasının üzerinden neredeyse 10 yıl geçti. “Tarihteki yüz ünlü adam” kitabınızda birinci yeri Hiz. Hiz. Muhammed ’e ayırmıştınız. Hâlâ bu görüşünüzde ısrarlı mısınız?” şeklindeki soruya şu cevabı vermiştir:

“Bu, ünlülerin ilk listesi. Bu sayı 200-300’e bile çıkarılsa Hiz. Hiz. Muhammed (s.a.v)’in listenin başındaki yeri sabittir. Ben ünlüleri incelerken bazı sabit kriterler ortaya koydum. Bunlardan biri de ünlülerin insanlık tarihinde bıraktıkları geniş ve derinlemesine izlerdir. Benim, ünlülerin en ünlüsü olarak Hiz. Hiz. Muhammed (s.a.v)’i tercihim ise, O’nun hem peygamberliği hem de dini ve dünyevî seviyede fevkalade başarılı olmasıdır. İnsanlık; ahlâki, felsefi ve hukuki olarak İslâm’dan daha mükemmel bir din görmemiştir. İnanıyorum ki, Hiz. Hiz. Muhammed (s.a.v) gibi her yönüyle mükemmel bir insan bir daha gelmez.”

Amerikalı Prof. Bosworth Smith şöyle demiştir: Şöyle bir göz atmakla Hiz. Muhammed (s.a.v)’in bütün vasıflarını ve kahramanlıklarını görmek mümkündür. Bunlardan bazıları peygamberliğinin ilk günlerinde ve bazıları da peygamberliğinden sonra olmuştur. Eşsiz mucizelerini gördüğüm zaman, O’nu rütbe bakımından insanların en büyüğü ve en yücesi olarak mütalaa ediyorum. Hatta insanlık O’nun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir de...” (Mohammed and Mohammadanism, London 1874)

Almanya’nın güçlü bir imparatorluğa dönüşmesinde en önemli rolü oynayan ve ilk şansölyesi Prens Bismarc şöyle diyor: Muhtelif devirlerde, beşeriyeti idare etmek için Allah tarafından geldiği iddia olunan bütün indirilmiş semavî kitapları tam ve etrafiyla tetkik ettimse de tahrif olundukları için hiçbirisinde aradığım hikmet ve tam isabeti göremedim. Bu kanunlar değil bir cemiyet, bir hane halkının saadetini bile temin edecek mahiyetten pek uzaktır. Lâkin Hiz. Muhammedîlerin Kur’an’ı bu kayıttan azadedir. Ben Kur’an’ı her cihetten tetkik ettim, her kelimesinde büyük hikmetler gördüm. Hiz. Muhammed îlerin düşmanları, bu kitabın Hiz. Muhammed ’in zatının eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da en mükemmel bir dimağdan böyle bir harikanın meydana gelebileceğini iddia etmek, hakikatlere göz kapayarak kin ve garaza âlet olmak manasını ifade eder ki, bu da ilim ve hikmetle izah

edilemez.

Ben şunu iddia ediyorum ki: Hz. Muhammed (s.a.v) mümtaz bir kuvvettir. İlahi kudretin böyle ikinci bir vücudu imkân sahasına getirmesi ihtimalden uzaktır. Seninle aynı asırda yaşayamadığımdan dolayı müteessirim ey Hz. Muhammed (s.a.v)! Beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bundan sonra göremeyecektir. Ben, heybetli huzurunda kemal-i hürmetle eğilirim.”

Bütün temiz vicdanlar ve selim fitratlar Hz. Hz. Muhammed (s.a.v.)’in Allah’ın elçisi olduğunu tasdik eder. Çünkü kalbin huzuru ve vicdanın tatmin olması ancak hakkın kabullenilmesiyle mümkündür. Vicdanı temiz olan insan, hakikati görünce ona karşı meyleder. Ve gerçeği söyler; batıla karşı bağlılık gösteremez. Zaten bu sıfattaki kişinin maksadı gerçeği bulmaktır. Bu insanlar başka dinlere mensup olsalar da insaf ile gerçeği konuşmaktan kaçınmazlar.

Annie Besant şöyle diyor: Arabistan’ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen; nasıl öğrettiğini ve nasıl yaşadığını bilen herkesin bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Kitabımda söyleyeceklerimin pek çoğu çoklarının bildiği şeyler olsa da ben onları ne zaman yeni baştan okusam, bu Arabistanlı muallim için hep yeni bir hayranlık ve yeni bir saygı duyuyorum. (The Life and Teachings of Muhammad, Madras, 1932)

İrlandalı dramatisit, sosyalist düşünür ve 20.yüzyılın önde gelen tiyatro yazarlarından **George Bernard Shaw** şöyle diyor: İnsanlığın sorunlarının üst üste yığılarak neredeyse çözülmez hal aldığı günümüzde Hz. Hz. Muhammed ’e her zamankinden daha fazla muhtacız. Eğer O aramızda olsaydı, bütün bunları oturup bir fincan kahve içme rahatlığı ile çözerdi.

Ben bu hayret uyandırıcı insanın hayatını inceledim. Benim görüşüme göre onu insanlığın kurtarıcısı olarak tanımamız lâzımdır. İnsan büyüklüğü, hangi ölçüyle ölçülürse ölçülsün acaba ondan daha büyük bir insan bulunur mu?

Meşhur İngiliz düşünür **Thomas Carlyle** şöyle diyor: Kral ve vezirler gibi azamet ve debdebe perdeleriyle gizlenmiş değildi. Kendi hırkasını kendi yamalar, kendi ayakkabısını kendi tamir ederdi. Harbe gider, ashabı ile istişare eder, emirlerini onlarla beraber verirdi. Nasıl bir insan olduğunu her yönü ile kavminin bilmesi için böyle yaptı. Ona artık, siz ne isterseniz öyle deyiniz. Dünyada taç ve ihtişam sahibi hiçbir imparatora, yamalı bir hırka içindeki bu insan kadar hürmet ve itaat edilmemiştir. 23 yıllık dünya imtihanı, gerçek bir kahraman için lüzumlu bütün unsurları taşımaktadır. İnsanlar her şeyden daha fazla Hz. Muhammed (s.a.v)’e kulak vermelidir. Diğer bütün sözler, onun karşısında boş sözlerdir

1927 Hukuk Kongresi Başkanı **Shebol** şöyle diyor: Hz. Hz. Muhammed (s.a.v)’in insan olması itibariyle bütün insanlık muhakkak iftihar eder. Çünkü O zat, okuma-yazma bilmemesiyle beraber, 13 asır evvel öyle kanunlar ve esaslar getirmiş ki, biz Avrupalılar 2.000 sene sonra onun kıymetine ve hakikatine yetişsek en mesut ve en saadetli nesiller oluruz.

Fransız Tarihçisi **Alphonse Marie Louis de Lamartine** şöyle diyor: Şayet gayenin büyüklüğü, vasıtaların küçüklüğü ve neticenin azameti insan dehasının üç ölçüsü ise, modern tarihin en büyük şahsiyetlerini bile Hz. Hz. Muhammed 'le kıyaslamaya kim cesaret edebilir! O şahsiyetlerin en meşhurları ancak maddi kuvvetler kurdular. Hâlbuki Hz. Muhammed (s.a.v) maddi kuvveti olmaksızın; orduları, hukuk sistemlerini, imparatorlukları, kavimleri, hanedanları ve dünyanın üçte biri üzerindeki milyonlarca insanı harekete geçirdi. İnsan büyüklüğü hangi ölçüyle ölçülürse ölçülsün acaba ondan daha büyük bir insan bulunur mu?

Alman Şair ve Yazar **Johann Wolfgang von Goethe** şöyle diyor: Hiç kimse Hz. Hz. Muhammed (s.a.v)'in prensiplerinden daha ileri bir adım atamaz. Avrupa'ya nasip olan bütün başarılarla rağmen, bizim bütün kanunlarımız İslâm medeniyetine bakarak çok eksiktir. Biz Avrupa milletleri, büyük medenî imkânlarımıza rağmen, Hz. Hz. Muhammed (s.a.v)'in son basamağına varmış olduğu merdivenin daha ilk basamağındayız.

Dr. Gustav Weil şöyle diyor: Hz. Muhammed (s.a.v), halkının parlak bir örneğiydi. Karakteri tertemiz ve saftı. Evi, yemeği, elbisesi nadir bulunan bir sadeliğin sembolüydü. Yani ne arkadaşlarından gördüğü özel bir saygı şekli vardı, ne de kölelerinin kendisi için yapabileceği bir hizmeti kabul etme iddiasındaydı. Her an herkes için ulaşılabilir bir insandı. Hastaları ziyaret ederdi ve herkese acırdı. Yardımseverliği, cömertliği ve toplumun refahı için çalışma isteği sınırsızdı. (History of the Islamic Peoples)

Mahatma Gandhi şöyle diyor: Milyonlarca insanın kalbine tartışmasız hâkim olmuş birinin hayatını öğrenmek istiyordum. Okuyunca kesin olarak inandım ki, o yıllarda İslam'ın bir yer kazanmasında kılıcın bir rolü yoktu. Peygamberin tam olarak kendini geri planda bırakması, sözüne sadakati, vicdanlılığı, onu takip edenlere ve dostlarına özverisi, yiğitliği, korkusuzluğu, üstlendiği görevde Allah'a tam güvenmesi kesin ve yalındı. Bu özelliklerle bir zorluğun üstesinden gelmek için ille de kılıç taşımak gerekmiyordu... Peygamberin hayatını anlatan kitabın ikinci cildini bitirdiğimde, bu muazzam hayata dair daha fazla okunacak bir şey olmayışından dolayı son derece üzgündüm." (Young India, 1924)

Temiz bir vicdan ve bozulmamış bir fitrat, hakikati gördüğünde ona karşı kayıtsız kalamaz. Çünkü kalbin huzuru, ancak **hakki kabul etmekle** mümkündür. Bu yüzden Hz. Muhammed 'in hayatını gerçekten inceleyenler, hangi inançtan olursa olsun, onda gördükleri hakikati inkâr edememiştir.

İtiraz ve Cevap: Herkes Aynı Şeyi Söylemiyor

"Onu övenler var ama reddedenler de var" denebilir. Doğrudur. Ama burada asıl mesele sayı değil, **nasıl hüküm verildiğidir**.

Bir grup: Araştırıyor, hayatını inceliyor, delilleri değerlendiriyor.

Diğer grup ise: Ön yargıyla yaklaşıyor, araştırmadan hüküm veriyor, zanla konuşuyor.

Bu iki yaklaşım aynı kefeye konulabilir mi?

Ölçü: İlim mi, Zan mı?

Hakikatte sözün değeri, söyleyenin çokluğundan değil; **dayandığı temelden** gelir.

Araştırmaya dayanan söz, ilimdir. Ön yargıya dayanan söz ise zandır. Ve akıl şunu kabul eder: İlim, zan üzerine tercih edilir.

Sadece kalbini dinle

Bu yolculukta sana bir hüküm verilmedi; sadece hakikat gösterildi. Şimdi söz, ne satırların ne de anlatanın... söz artık **senin kalbinin**. Çünkü bazı gerçekler anlatılmaz; hissedilir.

Şunu içtenlikle düşün: Eğer bu yöneliş doğruysa, sana ne kaybettirir? Hiçbir şeyi... Ama kazandıracağı şey, bütün hayatını anlamlandırarak bir hakikattir. Hz. İsa (a.s)'ı yine seveceksin, yine saygı duyacaksın; fakat onu daha doğru bir yerden tanıyacaksın. Bu bir kayıp değil, **berraklaşmadır**.

Acele etme... Zorlanma... Sadece kalbini dinle. Çünkü hakikat, gürültüde değil; sükûtta konuşur. Ve o ses sana bir şey söylüyorsa, onu erteleme. Kapı açık... Yol yakın...

Ve şunu bil: **Bir şey kaybetmeyeceksin.**